

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ο ΘΕΙΟΣ ΜΟΥ ΙΟΥΔΙΟΣ...

Καθώς περιποιήσαμε ένας φτούχος γέρος, μὲν ἀσπόμ γένεια, μᾶς πληρίσας καὶ μᾶς θήτησε ἐλευθισόν. Ἀμέδιος ὁ σιντοφόρος μων Ἰ-σταρί Ντιβράντζ ἐγάλια δύο τάλληρα ἀπὸ τὴν τοξεῖ τον καὶ τοῦ τὰ δύοτα. Αὐτὸν μὲν Σαργινα καὶ ὁ φίλος μων, βλέποντας τὴν ἔπειταν οὐκ, μοιδ εἴτε:

「Η θητανέναι μων, ποὺν καταστάταν μὲν καταδίκει ἀδίκωτα. Ἀ-τον την: "Η οἰογένειν μων, ποὺν καταστάταν ἀπὸ τῆ Χάρον, δὲν ἡ-τινας πλέονα... Μόλις τὰ ἔθνατα πέρα... "Ο πατέρας μων δούλευε πολὺν, γέρος ἀργά ἀπὸ τὸ γραφεῖο τον καὶ δὲν πέδοις καὶ σπου-δαῖς ποάτημα. Καὶ τὸ σπουδαῖ ήταν ὅτι είχε νὰ παντούνη δύο κο-ρίτσια, τις ἀδελάκες μου.

«Πητέρο μων, ποὺν ἐτέφερε πολὺν ἀπὸ τῇ φτώχεια μας, εὑρίσκε πάντα πικρὸ λόγια για νὰ λεῖποτον πατέρα μων, τὸν διοτο θεογούνος ὃς ἐπιτίπο τῆς καταστάσεων μᾶτις. Καθε φορά ποὺν τὸν μιλούσε ἔτοι, ὁ φτωχὸς μων πατέρας ἔσπει μιὰ σίνησι, ή ὅποια μ' ἔθιλε βαθύτατα. Ἐψεύε τὸ χέρι τον στὸ μέτωπο του σὰν νὰ ἥψει νὰ συστάση έναν ίδρωτα ποὺ δὲν ἐπήση, καὶ δὲν τῆς ἀπαντούσε. "Ἐν-νοιονα, καὶ καὶ μικρός, ὀλόρηπο τὸ πόνο τον.

«Ἐπάνθιμος οἰονούμες σχῆ ματα. Ποτε δὲν ἐ-κάλυπταμε γανένα στὸ τραπέζη μας, ἀγόραζαν τα τρόφιμα μας μ' ἔκπτωσι καὶ ή ἀδέλφες μων ἔργαναν τα φρεσκατα τους μόνες τους. Ὡ συν-θημενον μας τραπέζη ήταν μιὰ σούπα καὶ λί-γο βιοδίνο. Φωνεῖα πώς μ' ἡ τροφὴ αὐτὴ εί-νε ἱερεῖνι καὶ δενανοτική, μὲν ἐπὸ διοτιμούσα τίποτε ἄλλο...

«Η μητέρα μων μοι ἔσπει τροφερές σκηνές, δύσκας ἔχανα κανένα κοινά καὶ ἔσπειζα τὸ παντε-λόνι μων.

Κάθε Κυριακή ώστοσο πηγαίναμε καὶ κάναμε τὸν περιπάτο μας στὴν προνυματική μ' ἐπίσημη τοντιά. Ο πατέρας μων μὲν τὴν ἔργανη

τον, τὸ ψηλό του πατέλλο, τὰ γάντια του, ἔδινε τὸ μπράτσο του στὴν μητέρα μων, ποὺ ήταν ντυμένη σὰν καιδάρι σημαωστόλιστο. "Η ἀ-δελφές μων βάδιζαν μαρούσια κρατῶντας ἡ μιὰ τὴν ἄλλη ἀπὸ τὸ γέρον. Εἴταν πειά τῆς παντεραῖς κ' ἔκαναν τὴν ἔπιδεξι τους στὴν πόλη. "Εγὼ στεγώνων ἀριστερά στὴν μητέρα μων...

Θιμάμε ἀλόια τὸ πουλάδες ὡρος τὸν φτωχῶν ποὺ γονέων σ' αὐτοὺς τοὺς κυριαρχίους περιπάτους τὴν αἰσθητικήτη τῶν χαρα-κτηριστικῶν τους, τὴν ἐπισημάτωτα μὲ τὴν δούλια προχωρούσσα...

Καὶ κάθε, Κυριακή, βλέποντας νὰ πτάνων μέσα στὸ λιμάνι κα-ράβια ποὺ γέρζαν ἀπὸ χρόνος ἀγνωστες καὶ μαρτυρένες, δὲ πατέρας εἴλεγε πάτοτε ἀπωμάλαστα τα ιδια λόγια:

— "Ἄγ, νά ήταν ὁ Ιούλιος σὲ κανένα ἀπ' αὐτά ... Τι ἔκπληξις...

Ο θεῖος ποὺ ὁ Ιούλιος, ὁ ἀδελφός τοῦ πατέρα μων, ήταν τοτε ἡ μόνη ἐλάτια τῆς οἰογενείας μων, ἀπὸ προγονούντος ὑπῆρχε δὲ τρούπος της. "Ἀσογύη νὰ μιλῶν γι' αὐτὸν ἀπὸ πολὺ μικρὸς καὶ ὑζε-γα δὲξ τοῦ λεπτομέρειες τῆς ζωῆς του ὡς τὴν ἡμέρα τῆς ἀνακω-φύσεώς του για τὴν Ἀμερική.

Είλε γεροῦ διην ἀσχήμα στοὺς γονεῖς μων, δηλαδή τοὺς εἰλε γάτε καίμασσα κοριματα, πράγμα ποὺ είνε γιὰ τοὺς φτωχούς τοι μεγαλείτερο τὸν ἔχελμάτων. Είλε γάτε όχι μόνο τὸ περιδό του ἀπὸ τὴν κλη-γονομιὰ τοῦ πατέρα του, ἀλλὰ εἰλε γάτε γέρι καὶ στὸ περιδό τοῦ πατέρα μων. "Επειτα ἔσπει για την Ἀμερική, διου ἄρχιστο νὰ ἐμπορεύεται, κ' ἔγο δὲν ξέρω τι. Αίτη καρού μετα τὴν ἔγκα-τάστασο τον ἔξει ἔργανε στὸν πατέρα μων ἔνα γούμα, διὰ τον διοτον τὸν πληροφορούσε διτ κεδόπι λίγη χρηματα καὶ ὅτι ἡπλε γόγγορα νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ γιὰ τὸ καιδό ποι τὸν εἰλε κανεῖ. Αὐτὸ τὸ γούμα προξένησε στὴν οἰογένεια μων μεγάλη συγγνωμή. "Ο Ιούλιος, ὁ διοτος, διωτες ἔγιαν αἴσαρνα ἀνθρωπος τίμοις, με καρδιά, ηθι-

πειπάντων νύ προσέξουμε νά μην ἀντιληφθή τίποτε ὁ γαμπός μας... Ο πατέρας μων φαντάναται ἔτους νά λιποθυμήσῃ καὶ φιλίσῃς ὅλενα:

—Τί καταστροφή!.. Τί καταστροφή!..

Τότε ἡ μητέρα μων, ποῦ ἔγινε ἄσωνα μανιώδης, εἶπε: —Δέν ἀμέρεβα ποτὲ ὅτι αὐτὸς ὁ πλέγης ὁ ἀδελφός σου δὲν θὰ ἔσαι τίποτε καὶ ὅτι θὰ μᾶς ἔσωνται στὴν φύγη μας... Μά τι καῦ ἀποφει νά πέριμνεν κανεῖς τοῦ ἔνα Νταβόνας!...

Ο πατέρας μων ἐφέρε τὸ κέρο στὸ μέτωπό του, ὅπος ἔσαι πάντα, ὅταν ἡ μητέρα τὸν ἔδωξε υποστράτη.

—Δόσε λεκτὰ στὸν Ἰωσήφ, εἴτε σὲ λέγο η μητέρα μων, για νά πάντα νά πάντα πέρισσον τὰ στρειδῖα... Δέν μᾶς λειτεῖ τόρων τίποτε ἄλλο παρά νά μᾶς ἀναγνωρίσεις αὐτὸς ὁ ζητάνος... Αὐτὸς θὰ ἔσαι ὡς ὁμαλίστισης τὸν ἔπιβατον... Πάμε στὴν ἄλλη ἀπό τὸν καραβῖον καὶ ἔχε τὸ νοῦ σου μήπως ὁ ἀλλῆς αὐτὸς μᾶς πλησιάσῃ.

Καὶ πάμποντας τὸν πατέρα μων, ὁ ὄποις μων ἔδοσε ἔνα νόμισμα τῶν εἰσιον φράγμα, ἀπομαρτύρησε.

Ἐγὼ πληνίσατα τὸτε τὰς ἀδελφὰς μων, ὁ ὄποις ξαρνιασμένες για τὴν ἀπόδοτη ἀπομαρτυρίαν του, περιμένων τὸν πατέρα τους. Τοὺς εἶτα οὐτε εἰπεῖν λίγο τὴν μακάρια ἡ μάλιστα καὶ ωρίτσα ἀμέσως τὸ νεώτερον τὸ τέλος της στρειδίας...

—Τί σᾶς θέλουμε, κύριε ...

—Φοτόσια ἔννοια μιας ἐπιθύμια νά τοῦ ποῦ: «εδείς μων».

—Ορχό φράγμα, ποῦ ἀπάτησε ἔξεινος.

Τοῦ ἔδωσα τὸ εἰσόδημαργον καὶ μων ἔδωσε τὰ γέστα.

Ἐγὼ κόπταζα τὸ ζέρο του, ἔνα χέρι ναυτού, πατάζωμενο, καὶ τὸ πρόσωπό του, ἔνα γέρον, ἀλιό πρόσωπο, θιασιένο, παταβεβήμενό, λέγοντας μέσα μων:

—Εἶτε ὁ θεῖος μων, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατέρα μων, ὁ θεῖος γου....

Τοῦ ἔδωσα δύο φράγμα πομπούναρο.

—Ο Θεὸς νά σ' εὐλογή, μιρρὸ μων κύριο: μοῦ εἴτε εὐχαριστῶντας με τὸν τόν τοῦ φτωχοῦ, ὁ ὄποις δέχεται μιὰ ἐλεημοσῆνη. Καὶ ἐνῷ γίγαν σερεφτούμον διτὶς ἀσφαλῶς θὰ εἴχε ἀναγκαστὴ πολλὲς φροντίδες ἡ ζητανεύη στὴν Ἀιγαίου, ὁ ἀδελφὸς μων μὲν κόπταζεν πατέρας για τὴν γενναδομή μων.

—Όταν ἔδωσα τὰ γέστα στὸν πατέρα μων, λέγοντάς του πόσο ἔσαι τὸ τέλος της στρειδίας, ή μητέρα μων ξαρνιασμένη εἶπε:

—Μοῦ φαντάται πῶς λειτούρη δύο φράγμα... Μήπος σοῦ ταξιλεψε αὐτὸς ὁ...

Τότε ἐγὼ εἴτα μὲ σταθερή φωνή:

—Τοῦ ἔδωσα δύο φράγμα πομπούναρο.

Αἱμούνται μητέρα μων ἀναπλήσης, πατήμοντας με στὰ μάτια, καὶ μοῦ τέλε μὲ στρειδία.

—Εἶτα τρέλλος ... Εδωσες δύο φράγμα σ' αὐτὸν τὸν παληγάνωντος σ' αὐτὸν τὸν πλεγέντος σ' αὐτὸν...

Μά στάθεις, γιατὶ ὁ πατέρας μων τῆς ἔσαι νόμια δείχνοντας τὸ γαμπό μων, ὁ ὄποις εἴχε πλησιάσει...

—Ετοι εὐτάστα...

Μποροῦται μας τορα, στὸν ὄρθοντα, φωνάζει τὸ Ζερού. Ένας ισοιος βιολέ. Κινθὼς πληνίσαις στὴν ἀρτή, μιὰ δενατή ἐπιθυμία μων κειμένεις τὴν καρδιά, νά δύο αὐδία μιὰ φρούριο τὸ θεῖο μων τὸν Ιούνιο, νά τὸν πλησιάσιο, νά τοῦ ποῦ μερικά πρωγονητικά καὶ τρεφεῖα λόρμα...

Μά, ἐπειδή κανεῖς δὲν ἔτημε πειν στρειδία, εἴχε ἄσωνιστε, εἶτε κατέβη χωρὶς ἄλλο στὸ βάθος τοῦ ἀγάπαιοῦ, ὅπου καταρροῦσε.

—Όταν γρίζουμε στὴ Χάρη, πήρωμε ἔνα ἄλλο πλοίο για νά μην τὸν ζαναναντόδουμε...

—Ετοι δὲν ζαναντόδουμε...

Καὶ να γιατὶ μὲ βλέπεις καὶ πούντα φρούριο νά δνιος ἔνα καὶ δύο τιάλημα στοὺς ἄλλης καὶ τοὺς ζητάνους...

GUY DE MAUPASSANT

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

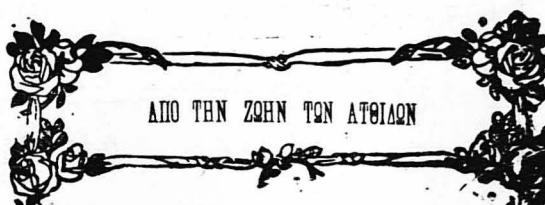
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τὸ βράδυ μπορεῖ νά διατηρεῖ 25 χιλιόμετρα τὴν ἡμέρα μὲ βάρος 55 ὄγάδων. Η γραμμή την ἔσαι μὲ βάρος 15 ὄγάδων νά διανύσῃ μιὰ μέρα 160 χιλιόμετρα μὲ ταχύτητα 10 χιλιόμετρων τὴν ὥρα. Τὸ ποντίκι μπορεῖ νά βαστάσει 117 ὄγάδες ἀπάνω στὸ σαμάρι του καὶ 182 δάσες ἀπό τις δύο μεριές του σαμαριοῦ μέσα σὲ σεκατά. Όλέρεας βαστάζει ἀξιόλογο φορτίο, τοεὶς φρούρες μεγαλείτερο ἀπό της γκαμπάλας.

Σὲ 2.750 βασιεῖς καὶ Αἴτοροπάδας ποῦ έχουν στὴ γῆ, οἱ 922 πέθαναν ἀπό βίαιο θάνατο, δολοφονήτες, καρατομήθητες, φονευθήτες στὶς μάζες ή αὐτοκτονήσαντες...

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Η εἰκόνα τοῦ σπηλειοῦ έξωφύλλου τοῦ «Μπουζέτου» είναι τοῦ ζωγράφου Ρέμπραντ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΩΙΑΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

E. X.

Απάνθισμα νοσηταδίς καὶ κομψότητος. Συγχύτατα δεῖται εἰς τὴν Κυριακού καὶ σπανίως λείπει ἀπό τὶς πορευτικὲς βραδεῖς τῶν κυνιστέων ἐξει ζενοδοχείον. Η κομψοτατά της λυγνοτάτη, τὸ πόσιος της συμπαθετότα, η φιλοσοφία της γοητευτική. Συγνά είνε μιλαγκόλική καὶ αὐτὸς ἀποδίδεται στὴν ἀπομαρτυρίαν ἀπό τὴν γενέτιού της, ὡς οὐδιά είνε η ζώη του Φαραώ. Λί έμμανίσεις της σημειώνων πάντοτε ἐξωστειζίην ἐντύπωσιν.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μιὰ θαυμασία κορετική μαστίγιο τὸ παρελθόν Σάββατον παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ z. Εἳσα. Λαδοπούλον στὴν Δελταγράματα, εἰς τὴν ἐπανατοπίαν ἐπανάλιν περιπολούμενη ἀπό περά.

Η οὐδοδόστουνα, ἐπάκτηση συμπαθητική, ἐφερε κομψήν τονταζέταν. Αἱ δεπονιδιὲς Καλύπτη καὶ Σούσιος Λαδοπούλον ἐδέχοντο τὴν κελιόμενην ωραίων μὲ ζευσορίτη πάραπλες καὶ νοσητάδα, η μᾶ πέρισσους τονταζέτα σωρτεῖς καὶ ἄλλη κιτρινή, ἀμφότερα κομφότατες καὶ θελτικές.

Χωρὶς ζωρότατος, πικασταδίς πέραν τοῦ μεσονυκτιού.

—Τὸ γραπτὸν τῶν δεπονιδῶν ἀπετελεῖται ἀπό τὴν δεπονιδιὰ Δλεζάνδρα Στάζων, μαγευτική ἐμφάνιση, σιλουέττα ἀπεργούπαττον ὄμοιοντας καὶ φανογονική ὄμοιοτάτη, φέροντος τονταζέτα πετάλ-ντερος. Δ. Βερρούπος, πολὺ εὐωνυμός μὲ τονταζέτα παλάτι-ντερος. Δ. Φερόπουλος, πολὺ εὐωνυμός μὲ ζωρέτη ζωρέτη, δίδεις Βαμβαζήη πολὺ κομψούμενος, δ. Παριδήη λεπτοτάτη γενιγονονία καὶ ἔσωσια κορετίου, δ. Βελτιστοπούλους μερικές εἰσαγάντες φανογονικούς μὲ μάτην ζωρέτη, δ. Τ. Καύτηδησηέρη τόπος πορούλης μὲ θράστατα μάτια, δ. Ζερβουδάχη, κομψοτάτη, πολύ κόπινη ζωρέτη, Λιανίς Επαδέζης πορευτική τους κ. κ. Τριπάζης, Λαδοπούλος, Δαρασσής, Θ. Ματσόπουλος, Νεγρεπόντης, Βέλισσαπότολος.

—Κατὰ παρατητήν εἰς τὸ «Σέσολο» θραύσια βροδινά συγκεντοφσίες, κατὰ τὶς δύοτε παρενθήσισται η κομψότερες ἐκ τῶν ἐξει παραδειζουμένων. Αθηναγόρας συντροφές.

—Από τὶς πλεὸν ἀρετεῖς εμφανίσεις η δ. Μαρία Μιτσετοή, ἐμφάνισης ἀπ-τονταντήσης ἐπὶ περιπούσιοι σιλουέττας, πορευτική, τουταζέτων μὲ μελαγχονούμενος, δ. Γρηγοριάδη, νοσητοπάτη.

—Μεριού ποτὸν Αλεξανδρινῶν κυρών καὶ δεπονιδῶν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γενέματος προσελκυόντων βλέψιμα μαρασμού.

—Στὸ γορετόν «τερράνο» μιαρίνοντες «ερματίτης πτελεζέλεγκάντες» Λ. Φωτιάδη, συποτέ, Η αριζάνην σιλουέττα, κ. Νάντα Κερασούπος ἐπέραστες θράσια μὲ τονταζέτες ἀπλές καὶ χαριτωμένες, συντονισμένες μὲ τὴν θελτική πλούσια της.

—Τὸ γηραιό τόπον εἰς τὶς δόξες τους, ίδιος στὴν νήσον τοῦ Μοριού ή ζωὶ καὶ η σίνησης εἰς τὸ ζενίδι. Η ώραια ταράσσα τοῦ «Ποτειδούνος» κάθε βράδυ εἶναι τὸ απαρτίτης ἀπό τὶς ἐκεί κομψευμένες.

—Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ «Γονίκεντα» συντελούμενη σὲ αἴσχυντας νυνήσεων. Τὸ περασμένο Σαββατούριμο πλειανοῦ ἀπό γνωστές Αθηναγόρες. Αἱ κομψότεραι ήσαν οι παρασανίδην ήσαν η Ρούμανιας, κ. Λ. Διονύσηδη, δ. Νικολάδη, δ. Διλαζίδης, θράσιατάτη.

—Τὴν παραλόνων Τετάρτην κορετική ἐστεριδής εἰς τὴν Δελταγράματα ἐπὶ τὴν εδωκαρία τῆς έορτής της ἐξει ζητήσιας Αγίου Ιωάννου.

—Η εἰρητήν αἴσθησα προσήρχοντο μὲ τονταζέτες βραδινές. Ο χρόδος εἰρητήν αἴσθησα προσήρχοντο μὲ τονταζέτες βραδινές. Ο χρόδος εἰρητήν αἴσθησα προσήρχοντο μὲ τονταζέτες βραδινές.

—Στὴν Λέσχη ἐχορεύθη μιὰ ζωηρότατη καδούλια. Παρενθήσοντο ή κ. Εἳσα. Πιστοπαύνη μὲ κομψοτάτη τονταζέτας γροι-άρζαν, κ. καὶ κ. Βατειδάχη, κ. καὶ κ. Αναγνώρι, κ. καὶ κ. Φωτιάδη μὲ μονοείλινα ἐμπτούμενα, κ. καὶ κ. Αρ. Λαδοπούλον, θαῦμα θράστης τονταζέτας, σανάδαλα, ἐγκληματικά. Η Ζωγράφη τονταζέτας παραζωνικούς καὶ παρενθήσιτες μὲ πονταζέτες βραδινές. Ο χρόδος εἰρητήν αἴσθησα προσήρχοντο μὲ τονταζέτες βραδινές καὶ παρενθήσιτες μὲ πονταζέτες μὲ πονταζέτες.

H MONTAIN

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ

Τὰ τρία νέα ἀναγνωσμάτα τῆς ζεσελίδου

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

«ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ»

· Ιστορία ἔρωτος, βγαλμένη ἀπό τὸ θηρευτόλογο μιᾶς νέας.

· Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΡΓΟΥΝΙΔΑΣ

Μεσαιωνικό ἀνάγνωσμα γεμάτο ἔωστας, σανάδαλα, ἐγκληματικά.

· ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ

· Αληθινή φρικαστική ιστορία δύο ἀπανθρώπων κακούργων.